fotbal

U. T. A. VA RĂMÎNE CREDINCIOASĂ SPIRITULUI OFENSIV ŞI TRADIŢIEI DE PROMOVARE A JUNIORILOR

Am ajuns la Arad într-o după-amiază cu burniță, ultima dinaintea plecării U.T.A.-ei în turneul din Ungaria și Iugoslavia. Am întîlnit echipa textiliștilor undeva la marginea orașului, antrenîndu-se pe un teren străin, închiriat cu ora. Am pătruns înăuntru prin locul unde se bănuia c-ar fi existat cîndva o poartă, am privit în stinga clădirea părăginită, cu orbitele ferestrelor goale, am văzut un teren de joc clisos, pe care alergau fotbaliștii de la U.T.A. (împărțiți în două echipe), arbitrați de Reinhardt și asistați de un singur om, simbolizînd, în după-amiaza aceea, spectatorul, conducătorul și antrenorul: Coco Dumitrescu.

— Sîntem aici din lipsa unui teren de antrenament, ne-a declarat antrenorul principal al arădenilor (foarte incomod să te pregătești toată iarna în spatele porților, pe pista de atletism, sau pe terenuri străine, cînd ai echipe de seniori și tineret, plus centru de copii și juniori).

Cea mai mare parte a zilei, ne ocupăm de chestiuni administrativ-organizatorice, neglijînd adevăratele noastre atribuții. Secția de fotbal, alcătuită pe principiul voluntariatului, este compusă din oameni cu însemnate responsabilități în uzină, lipsiți de timpul material necesar rezolvării problemelor care marchează existența unui colectiv fotbalistic de performanță.

— Pe ce coordonate tactice pregătești echipa pentur retur?

— În apărare, vom utiliza un mijlocaș de protecție în fața fundașilor centrali. Ceilalți doi mijlocași vor avea responsabilități mai accentuate în atac. În față vom împinge trei „vîrfuri" (extremele vor fi solicitate mult mai puțin în apărare), iar forța ofensivă va fi întărită prin incursiunile fundașilor laterali și prin intercalările jucătorilor din linia mediană. Circulația mingii va fi deviza noastră.

— Deci, nu te convertești la „beton", tactică ce seduce acum pe unii antrenori de la noi.

— U.T.A. a fost întotdeauna îndrăgită pentru credința ei în spiritul ofensiv. Avem datoria să păstrăm această tradiție axată pe cele mai sănătoase principii ale fotbalului. Pe lîngă alterarea frumuseții jocului, tactica cu „libero" și celelalte elemente componente ale „betonului", este uzantă pentru jucători, nerațională, concentrează inutil oameni în apărare văduvind linia de atac și pretinde pentru aplicare jucători de mare clasă (mijlocași, înaintași), absenți deocamdată în fotbalul nostru.

— S-a conturat unsprezecele echipei voastre pentru retur?

— Oarecum. Gornea — Birău, Bacoș, Lereter, ? — Pop, Pojoni, Axente — Popescu, Petescu, Dumitrescu. Pentru postul de fundaș stînga candidează Țîrlea, Czako și doi tineri: Badea și Brosovschi.

— Apare deci Pojoni?

— Deocamdată, în partidele de antrenament. Sperăm însă să fie prezent și în prima etapă de campionat. Pînă acum, Crișul Oradea nu i-a dat dezlegare. Ne pretinde, în schimbul ei, niște satisfacții situate peste puterile noastre. Pojoni nu joacă de 15 luni. Are 25 de ani și este apt să devină titular în echipa națională. Frustrăm fotbalul de un jucător capabil mulți ani de acum înainte de un randament excelent. Preferînd să nu joace timp de 15 luni, cu toate dezavantajele derivate din această inactivitate prelungită, Pojoni a demonstrat lipsă de afinitate față de vechiul său club și, implicit, sincer atașament pentru U.T.A. Sperăm că memoriul pe care l-am înaintat conducerii Federației va găsi înțelegerea cuvenită.

— În schimb, nu-l zăresc pe Chivu.

— L-am cedat, de curînd, echipei Vagonul, după zile de cumpănă și chibzuință. Era, și mai este, un jucător valoros, am fi avut multă nevoie de el, dar rămîne incorigibil pe anumite planuri. Am încercat, în fel și chip, să-l disciplinăm, dar ameliorările au fost trecătoare. Am fi bucuroși să auzim, de acum înainte, lucruri mai bune despre Chivu. Poate va sesiza că renunțînd la el, U.T.A. i-a semnalat începutul declinului și va încearca să se ajute singur, smulgîndu-se de pe o pantă nefastă. Am primit, în schimb, de la Vagonul trei juniori: Bătrîna (portar), Brosovschi (fundaș), Sereș (înaintaș). Tinerii jucători de talent au fost întotdeauna pasiunea U.T.A.-ei, modalitatea ei de salvare și, paradoxal, motivul plafonării ei. Am lansat anual jucători cu perspectivă, supraviețuind în divizie grație talentului lor. De cele mai multe ori n-am beneficiat, însă, de potențialul lor la maturitate. Nu se împlineau la noi, de regulă, ne-au fost smulși de către alte echipe care au tratat U.T.A. drept izvor proaspăt și nesecat de fotbaliști tineri, cu tehnică bună. În aceste condiții, am început să credem că nu vom mai ajunge niciodată o echipă mare, capabilă de performanțe.

— Dragă Coco, e bine să rămînem optimiști, măcar pînă la începerea campionatului. Argumentația ta circumscrie un fenomen general, care, prin proporții și nocivitate, nu mai poate rămîne multă vreme fără rezolvare. Observ, în altă ordine de idei, reprofilarea, sau specializarea unor jucători pe posturi noi.

— Da. Petescu se reîntoarce la rolul său de debut, vîrf de atac, Pojoni va interpreta atribuțiile mijlocașului de protecție, Pop și Axente apar într-o nouă postură (mijlocași), iar Popescu debutează ca extrem dreapta.

— Un antrenor nu trebuie să fie străin de problemele resurselor materiale ale clubului. Cum apreciezi fluxul spectatorilor și încasărilor la Arad?

— În scădere. Stadionul nostru nu are decît 2 000 de locuri în tribune. Oamenii de ordine sînt din uzină și, astfel, toți cunoscuții lor din fabrică intră gratis (peste o treime din numărul spectatorilor la fiecare meci). Dimpotrivă, cheltuielile noastre sînt mai mari decît ale altor echipe, deoarece situația excentrică a orașului Arad ne obligă să avem cele mai lungi (deci mai costisitoare) deplasări. Apropo de venituri. Mă gîndesc, de mult, la un mijloc pentru stimularea echipelor spre un joc ofensiv. La fiecare meci, încasările ar trebui să se împartă. Șaizeci la sută pentru învingători, patruzeci la sută pentru învinși. Iată un determinant mai puternic decît toate criticile la adresa spiritului defensiv, care marchează evoluția echipelor în deplasare. Tema ar merita puțină meditație.

Romulus BALABAN

Sport... complimentar

Un ulcer care îl supără din cînd în cînd l-a ținut pe Badea, cîtva timp, departe de efortul antrenamentelor. Talentatul înaintaș al Petrolului nu și-a neglijat însă pregătirea fizică, ba se poate spune că s-a pus la punct cu ea... trăgînd săniuța în care trona fiica sa, Isabela.

Aceasta s-a întîmplat în ianuarie. Acum, Badea cunoaște și el febra pregătirilor pentru retur. Nu este atît de departe vremea cînd petroliștii erau campioni ai țării la fotbal. Cînd ai o astfel de „carte de vizită" îți revin parcă obligații în plus de a te pregăti cu grijă...

Rapid—Metalul București 1—0 (1—0)

În ciuda terenului greu, cele două formații au desfășurat un joc dinamic, presărat cu faze spectaculoase.

În fotografie: un volé al lui Motroc peste apărarea metalurgistă, surprinsă în poziție avansată. Neagu răspunde prezent și... 1—0 pentru Rapid.

Foto: A. NEAGU

ȘTIRI... ȘTIRI... ȘTIRI... ȘTIRI... ȘTIRI...

ÎNFRÎNGERE SEVERĂ A DINAMOVIȘTILOR BUCUREȘTENI

La 18 februarie, Dinamo București a susținut al doilea joc din cadrul turneului întreprins în Iran. Jucînd împotriva selecționatei de tineret a acestei țări, echipa română a pierdut cu 5—0. Apărarea bucureștenilor s-a dovedit în formă foarte slabă. Portarul Niculescu a primit trei goluri parabile. Introdus ulterior, Datcu a apărat mai bine, în ciuda faptului că a primit și el două goluri.

Înaintașii dinamoviști au trimis de trei ori mingea în bară și au înscris două goluri, anulate de arbitru, dar toate acestea nu pot atenua impresia neplăcută produsă de severa înfrîngere a echipei bucureștene.

POLITEHNICA GALAȚI — ROW-RYBNIK (POLONIA) 1—0 (0—0)

Joc animat în ciuda terenului noroios. Unicul gol a fost înscris de Adam (min.62).

T. SIRIOPOL-coresp.

VICTORIA TG. JIU — A.S.A. TG. MUREȘ 2—3 (1—1)

Partidă spectaculoasă, presărată cu acțiuni tactice izbutite. Autorii golurilor: Baroga (min. 24), Firoiu (min. 76) pentru gazde, Siko (min. 4), Balaș (min. 52 din lovitură de la 11 m) și Mureșan (min. 82) pentru oaspeți. În repriza I, poarta echipei din Tg. Jiu a fost apărată de maestrul emerit al sportului Ion Voinescu.

MANOLE BĂLOI—coresp.

METALUL HUNEDOARA — A.S. CUGIR 1—1 (0—0)

Meci de un nivel tehnic mediocru, disputat pe un teren desfundat. Au înscris Popescu (min. 70) pentru Metalul și Dinea (min. 87) pentru A. S. Cugir.

V. ALBU—coresp. principal

CHIMIA FĂGĂRAȘ — METROM BRAȘOV 3—1 (2—0)

Au marcat Filip (min. 1 și 35 — ultimul din 11 m), Feher (min. 66), respectiv Doicu (min. 81).

LAZĂR VALENTIN—coresp.

CHIMIA RM. VÎLCEA — C.S.M. SIBIU 3—2 (1—1)

Au marcat Mihăilescu (min. 75), Preda (min. 15 și 50), pentru învingători, Laufceag (min. 30) și Schwartz (min. 80).

N. POP—coresp.

PRONOSTICUL NOSTRU

(ETAPA DIN 25 FEBRUARIE 1968)

1.	Atalanta — Roma	x
2.	Cagliari — Mantova	1
3.	Fiorentina — Bologna	1
4.	Internazionale — Varese	1
5.	Verona — Palermo	x
6.	Lanerossi — Napoli	x
7.	Sampdoria — Brescia	1
8.	Spal — Torino	2
9.	Foggia — Bari	1
10.	Lazio — Genoa	1
11.	Modena — Novara	x
12.	Pisa — Padova	1
13.	Venezia — Potenza	1

CONDIȚII DE PREGĂTIRE EXCELENTE — PE CÎND ȘI REZULTATE?

Sportivii ceferiști din Timișoara se pot mîndri cu o bază materială excelentă, cu un complex sportiv care stîrnește invidia oricui și pe bună dreptate. Situat în apropierea gării, imensul patrulater împrejmuit cu plopi argintii cuprinde un cochet stadion cu tribune, un teren de antrenament pentru fotbal, săli de sport, sectoare de atletism, care s-au îmbogățit recent cu o nouă construcție, pista de iarnă. Pista acoperită are trei culoare (114 m lungime) și gropi de sărituri unde atleții se pot pregăti în bune condițiuni în anotimpul rece.

Vizitînd această bază sportivă timișoreană, ne-a impresionat, în mod deosebit, sala de lupte. Se poate spune, pe bună dreptate, că nici un oraș din țară nu dispune de o sală de sport așa de modernă — rezervată în exclusivitate sportului luptelor — cum este cea a clubului C.F.R. Timișoara. Sala, de dimensiuni mari (30 x 12 x 5 m), cu parchet pe jos, avînd vestiare, cameră pentru antrenori, cabinet medical, baie precum și toate instalațiile și materialele necesare (trei garnituri de saltele acoperite cu prelată din material plastic, aparate de forță, haltere, mingi medicinale, manechine, spaliere etc.) asigură luptătorilor condiții de pregătire dintre cele mai bune. S-ar putea pune întrebarea: de ce nu obțin atunci luptătorii timișoreni rezultate de valoare? (Echipa de „greco-romane", din campionatul republican divizia A, a avut o comportare mediocră în 1967). N-au suficienți sportivi? Ba, dimpotrivă. Una din explicații ar fi că sala a intrat în funcțiune de un an și ceva.

Cei doi antrenori — Valentin Bati (cu o jumătate de normă) de la „greco-romane" și Dumitru Dana — de la „libere" ne-au promis că în scurt timp elevii lor vor reactualiza frumoasele tradiții bănățene ale sportului luptelor, vor evolua la înălțimea condițiilor de pregătire pe care le au.

Iată-ne la un antrenament de „libere". În mijlocul saltelei, antrenorul Dana demonstrează elevilor cum se execută „podul", procedeu tehnic de bază indispensabil fiecărui luptător. În jurul lui vreo douăzeci de tineri, între 13 și 18 ani, elevi ai școlilor profesionale și generale din oraș. Ei au trecut deja prin sita primei selecții (la început au fost aproape patruzeci) și urmează ca după primele meciuri amicale, ei între ei, să se decidă asupra acelor care vor fi menținuți în secția de lupte a clubului. Seara se lucra pe toate cele trei saltele. Se antrenau cei mari, cum le spun puștii celor care nu mai au emoții că vor trece sau nu examenul selecției. Cei aproape treizeci de luptători se pregăteau pe grupe de vîrstă (copii, juniori, seniori) executînd cu multă conștiinciozitate programul de antrenament. Au condiții excelente de pregătire, așteptăm să îndeplinească promisiunea — saltul calitativ.

Toma RABȘAN

Sfîrșit de săptămînă! Pentru iubitorii muntelui, ai drumeției, ai schiului, un nou prilej de a porni spre înălțimile acoperite de albul imaculat al zăpezii proaspăt căzute.

Acolo îi așteaptă popasul cald, odihnitor la cabane, îi așteaptă pîrtiile pentru coborîrile sinuoase pe schiuri, bețișugul de zăpadă pentru zburdalnicele bătălii cu bulgări de pulbere rece și albă. Îi așteaptă, încă, bucuriile iernii..

CALITATEA PÎRTIILOR — ELEMENT DETERMINANT ÎN PRACTICAREA SCHIULUI

Dacă, pînă nu de mult, o stațiune de munte era căutată pentru peisaj, confortul hotelurilor sau numărul mijloacelor de transport, astăzi, la aceste criterii se adaugă și cel al calității pîrtiilor de schi. Piste ca Lauberhorn, Furggen, sau Valée Blanche au contribuit cu prisosință la lansarea pe plan mondial a unor stațiuni ca Wengen, Cervinia sau Chamonix.

Experiența țărilor alpine arată că în zilele noastre este de neconceput existența unei stațiuni pentru sporturi de iarnă fără 4—5 piste de schi cu grad de dificultate variat (începători, avansați, consacrați).

Poiana Brașov, cea mai cunoscută stațiune montană românească, își datorește în mare măsură dezvoltarea de astăzi cunoscutei sale piste „Sulinar". Dar Sulinarul și pîrtia Lupului la Poiana Brașov, Clăbucetul la Predeal sau Caraimanul la Bușteni sînt printre puținele pîrtii amenajate și ele nu pot face față creșterii vertiginoase pe care a luat-o schiul de turism și performanță din țara noastră.

Pentru a evita marile aglomerații ce se creează pe pistele existente, mai ales la sfîrșit de săptămînă, există tendința ca amatorii de schi să caute noi pante în locuri mai retrase, neamenajate, în special în zonele alpine, dar unde pericolele de accidente cresc datorită neuniformității stratului de zăpadă, pietrelor sau rădăcinilor ascunse, avalanșelor etc.

Aglomerația excesivă pe pistele de schi organizate creează o frînă în progresul schiului de masă cît și a celui de performanță, impunîndu-se de urgență o sporire a numărului pistelor.

Dar, chiar pe terenurile cu destinație precisă pentru pîrtii de schi apar fenomene care le fac discutabile ca utilizare, și anume:

— existența unor puncte de „strangulare" care împiedică scurgerea normală a fluxului de schiori transportați ritmic în amonte de mijloacele mecanice de transport pe cablu (Valea cu Brazi-Sinaia);

— apariția unor „făgașe" de gheață la scurt timp după căderea primei zăpezi, făcînd pistele greu practicabile în tot restul sezonului (partea superioară a Clăbucetului-Predeal);

— înzăpezirea neuniformă și dispariția prematură a zăpezii pe porțiunile cele mai solicitate (Valea lui Carp-Sinaia).

Dacă pentru pîrtiile existente se pot lua numai măsuri de îmbunătățire a fenomenelor amintite, pentru noile piste ce se vor construi trebuie avute în vedere unele principii care le asigură calitatea chiar de la trasare.

În acest sens Jean Cattelin, directorul cunoscutei stațiuni franceze Courchevel, un specialist în materie, recomandă într-un studiu utilizarea versanților nordici și împăduriți arătînd rolul pe care îl are pădurea în păstrarea uniformă a stratului de zăpadă, ferind pîrtia de vînturi și de razele soarelui.

Legat de această recomandare, vreau să remarc rezervele pe care le mai are la noi Ministerul Economiei Forestiere în ceea ce privește acordul său pentru crearea de noi pîrtii și în zonele împădurite.

În afara unor operații pregătitoare ca derocări, curățirea terenului de rădăcini, nu trebuie omisă înierbarea porțiunilor fără vegetație.

Studiul citat, bazîndu-se pe o vastă experiență, arată că iarba formează o „armătură" în primul strat de zăpadă și ridică rezistența la uzură prin frecare a pîrtiei făcînd-o aptă pentru schiat un timp mai îndelungat chiar și în condițiile cînd zăpada este mai puțin abundentă.

Pentru a se împiedica apariția făgașelor de gheață susamintite, în stațiunile din străinătate se efectuează periodic baterea zăpezii cu tractoare tip „Rotrak". În contextul acelorași măsuri trebuie să avem în vedere balizarea pîrtiilor și organizarea serviciului de prim-ajutor.

Aș vrea să remarc, în încheiere, că organele interesate în dezvoltarea schiului și a turismului de iarnă în țara noastră, avînd la bază o documentare temeinică, și-au intensificat eforturile pentru a aduce rețeaua pîrtiilor de schi din stațiunile noastre montane la nivelul cerințelor actuale.

ing. Ștefan PENCIU

OPINII

ECHIPA FEMININĂ DRAPELUL ROȘU SIBIU SAU...

Indrăzneala submediocrității

Parcurgînd mai mult în chip de promenadă calea fără pante, presărată cu adversare indeobște docile, a lamentabilei ediții 1966/1967 din divizia B, *Drapelul roșu* a promovat în A. Cu o garnitură desăvîrșită în ceea ce privește... lipsa perspectivelor, dar net superioară celorlalte prin plusul de vechime și experiență competițională al majorității jucătoarelor folosite în prima formație. Care însă, și ele activau la destule trepte sub nivelul cerințelor... Cum s-ar zice, o superioritate — iertați — asemenea celei a chiorului în țara orbilor... Proveniența „starurilor"? Ceea ce — prin absența calității — se exclusese de la sine din echipa divizionară A *C.S.M. Sibiu* — pregătită de prof. *Gh. Bodescu* și a cărei compunere reflectă grija pentru o bună selecție — a fost primit și păstrat ca... elixirul vieții de antrenorul *I. Jantovan* la *Drapelul roșu*, întîi la „calificare" și apoi în B. Adică, în categoria care — de-atîta vreme li se tot amintește de-a surda unora — trebuie să constituie pepinieră, izvor de cadre proaspete pentru „A", iar nu refugiu călduț al celor fără însușiri și orizont. Ca de pildă, „senatoarele" echipei sibiene în cauză. Două vîrstnice, două nu, două mărunte, două înalte, toate patru însă înfățișîndu-se ca jucătoare din ce în ce mai contradictorii cu exigențele voleiului modern și cu nevoile noastre de redresare a acestui sport în ramura sa feminină. Trăgătoarele principale, umbre ale valorilor trecute, *Fleșeriu* (31,2 ani — înălțime 168 cm), abia deplasîndu-se și ridicîndu-se de la sol, și, de asemenea, *Lutsch* (23,3—170), cu proporțiile-i ca de halterofil, apoi trăgătoarea secundă... scundă și modestă valoric *Hărțău* (24,2 — 164), care de altfel nici la *C.S.M.* n-a strălucit vreodată. Și, în fine, minuscula coordonatoare veterană *Stoica* (33,3 — 155 !), azi aproape... sferică, mai animînd cînd și cînd echipa sibiană prin unele intervenții reușite în linia de fund sau pase calitative uneori ca odinioară, dar ca și inexistentă la fileu...

Pentru întrebuințarea — cu o perseverență demnă de o cauză mai bună — a unor voleibaliste plafonate la o valoare inacceptabilă sau chiar în pregnant regres, antrenorul *I. Jantovan* a obținut totuși îngăduință, scuze. Contra sumei de asigurări date (*„pînă realizăm promovarea..."*) și ferme promisiuni făcute (*„...dar la anu', în A, ...selecție... primenire... elemente de viitor..."*). Făgăduieli nerespectate, căci, iată, promovarea a fost reușită, a venit și... *„la anu'*, în A", dar la *Drapelul roșu* nimic nu s-a schimbat în bine, progresia... regresului fiind și mai vizibilă astăzi, între echipele categoriei fruntașe. Precum destul de clar s-a văzut la meciul cu *Medicina*, din Capitală, al sibiencelor, duminica trecută — o evoluție cel mai adesea penibilă, realizată în aceeași senatorială formulă de echipă. Jucătoarele mai noi, *Damian* (18,10—168), *Fröhlich* (20,2—172), *Jonas* (20,2—160 !), în genere păzesc banca rezervelor. Dar și (stînd pe tușă e normal) etalează resurse și perspective șterse, ca de altfel și *Mosneagu* (21,7—162 !) și *Pătruțiu* (21,1—167), care mai sînt utilizate în șubredul „6" de bază. În teren, jucînd... din amintiri și canonindu-se ineficient să-i țină piept *Medicinii*, cea mai tînără și mai neexperimentată formație divizionară A: *Hărțău*, o singură dată înlocuită, dar iute reintrodusă, *Fleșeriu*, *Lutsch* și *Stoica* — absolut tot timpul menținute de antrenorul *I. Jantovan*. Cu un an în urmă, în B, era așa pentru a obține promovarea în A; acum — probabil — pentru a evita retrogradarea, după aceea însă... *„la anu'... selecție... primenire..."*, știți dumneavoastră... basmul cu cocoșul roșu. Cine-l mai crede? Federația cel puțin, sperăm că nu. Și, dacă nu, poate trezește cumva memoria respectivei secții de volei sibiene (și-a altora !), reactualizînd îndrumările, normele privind lucrul în perspectivă, selecția, preocuparea pentru o pregătire și ținută competițională la nivelul ridicat, în acord cu stringenta necesitate de reanimare — măcar în divizia fruntașă — a voleiului nostru feminin. Ceea ce, indiscutabil, n-o să reușim niciînd dacă vom tolera la infinit mostrele de volei vetust servite de echipe ca *Drapelul roșu*: fără jucătoare vechi încă valoroase, și afișînd dispreț față de creșterea — în teren, nu pe bancă — a unor tinere talente promițătoare, cu care răbdarea să ne fie îngăduită.

Dar, numai cu vorbe, prin simpla acceptie a ideei, redresarea voleiului nostru feminin va rămîne veșnic doar un subiect de sterilă discuție, purtată în antractele unui campionat formal, necalitativ și deci neatractiv, de factură cel mult mediocră. De măsuri concrete e nevoie. De acele curajoase măsuri aflate cîndva în vederile forului federal, mergînd — în privința aceasta — pînă la scoaterea din campionat a echipelor necorespunzătoare pretențiilor emise în divizia A. Ar fi oare — cum spuneau unii — o măsură prea temerară, exagerată? Mai îndrăznește însă, și chiar frizînd aventura, mi se pare să lași să se arunce cu banii pe fereastră pentru întreținerea unor echipe retrograde, în timp ce conversația despre redresare își urmează tihnit cursul...

Constantin FAUR

„CUPA DE IARNĂ" SE APROPIE DE SFÎRȘIT

Echipele bucureștene din „calificare" participante la competiția dotată cu „Cupa de iarnă" au trecut de jocurile penultimei etape. Iată cîteva din rezultatele înregistrate: FEMININ — *Constructorul — Aurora 3—0, Șc. sp. 2 — Arta Grafică 3—0, Șc. sp. 1 — M.C.F. P.T.T. 3—0, Automatica — Aurora* (restanță) *3—2 ! Avîntul — Cinematografia 3—0, Informația — Sănătatea 3—0, Voința — Select 3—1, Confecția — I.I.B. Geotehnica 3—0*; MASCULIN — *Academia Militară — Sănătatea 3—0, Spartac — Electromagnetica 3—1, Voința — I.S.P.H. 3—0, Tricotajul — Viitorul 0—3, Rapid — U.R.E.M. 3—0, Grivița Roșie — Instalatorul 3—2.*

Prin prisma rezultatelor de pînă acum, cele mai multe șanse de a cîștiga trofeele puse în joc, — la capătul ultimei etape, care se desfășoară săptămîna aceasta, — le au echipele *Confecția* (feminin), *Confecția* și *Voința* (masculin).

VENERU SĂNDULESCU — coresp.

NOU
PRICHINDEL
Făină maltată de grîu
FĂINĂ MALTATĂ
DIN GRÎU
Un produs ideal, indicat în alimentația sugarilor, fiind plăcută la gust și ușor asimilabilă